

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 V 029515 22 Gž
Dana: 3.11.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanje Bundalo, kao predsjednice vijeća, Senada Tice i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagača Ž.Š. iz B., koga zastupa punomoćnik I.Đ., advokat iz B., protiv protivnika predlagača A.P. iz G. R.S., radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi predlagača izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 V 029515 21 V od 13.6.2022. godine, na sjednici održanoj 3.11.2022. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba predlagača se usvaja i rješenje Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 V 029515 21 V od 13.6.2022. godine preinačava, tako što se usvaja prijedlog predlagača za priznanje i utvrđenje izvršnosti presude Delovnog in socijalnog sodišča v Ljubljani, broj I Pd 112/2015 od 16.6.2015. godine, pravosnažna sa 1.9.2015. godine i izvršna sa 17.9.2015. godine, te određuje da priznata odluka proizvodi pravno dejstvo i utvrđuje njena izvršnost u Bosni i Hercegovini.

Obavezuje se protivnik predlagača da predlagaču na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 2.437,50 KM, dok se preko dosuđenog iznosa zahtjev odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 V 029515 21 V od 13.6.2022. godine, odbijen je prijedlog predlagača za priznanje i utvrđenje izvršnosti presude Delovnog in socijalnog sodišča v Ljubljani, broj I Pd 112/2015 od 16.6.2015. godine, pravosnažna sa 1.9.2015. godine i izvršna sa 17.9.2015. godine, zajedno sa zahtjevom predlagača za naknadu troškova postupka.

Predlagač, kako proizilazi iz sadržaja blagovremeno izjavljene žalbe, pobija prvostepeno rješenje zbog povreda odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa zahtjevom da se žalba usvoji i pobijano rješenje preinači tako što će se zahtjev predlagača usvojiti, a protivnik predlagača obavezati na naknadu troškova postupka u koje će se uračunati troškovi sastava žalbe u iznosu od 900,00 KM, uvećani za troškove sudske takse po odluci suda.

Protivnik predlagača u odgovoru predlaže da se žalba odbije.

Žalba je osnovana.

Predmet spora je prijedlog predlagača da se prizna strana sudska odluka, presuda Delovnog in socijalnog sodišča v Ljubljani, broj I Pd 112/2015 od 16.6.2015. godine.

Postupak priznanja strane sudske odluke provodi se prema pravilima vanparničnog postupka, regulisanog odredbama Zakona o vanparničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 36/09 i 91/16 – u daljem tekstu: ZVP) i člana 101. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Službeni lista SFRJ, broj 43/82 do 72/82 – u daljem tekstu: ZRSZ), koji se primjenjuje u Republici Srpskoj na osnovu člana 458. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP).

Prema članu 86. ZRSZ strana sudska odluka, ako je prizna nadležni sud u Bosni i Hercegovini, izjednačava se sa odlukom suda u Bosni i Hercegovini.

Prvostepeni sud je odbio prijedlog utvrđujući da u konkretnom slučaju priznanje strane sudske po prijedlogu predlagača, „ne bi proizvelo bilo koji pravni učinak u Bosni i Hercegovini“ u smislu odredbi člana 86. stav 1 i 101. stav 1. ZRSZ.

Stav suda zasnovan je na činjenicama da je protivnik predlagača državljanin Republike Slovenije i da je za prinudno izvršenje mjesno nadležan sud njegovog prebivališta, te da predlagač nije dostavio dokaz da protivnik predlagača posjeduje imovinu na teritoriji Republike Srpske /Bosne i Hercegovine koja bi mogla biti predmet izvršenja.

U blagovremenoj žalbi predlagač ističe da je prvostepeni sud prekoračio svoja ovlašćenja propisana članom 101. stav 2. ZRSZ, upuštajući se u ocjenu podobnosti strane sudske odluke da proizvede pravno dejstvo u Republici Srpskoj/Bosni i Hercegovini, iako je ovlašćen da ispituje isključivo formalne uslove za priznanje. Žalba ukazuje da je prvostepeni sud izveo pogrešan zaključak da je predlagač bio dužan dokazati da protivnik predlagača posjeduje imovinu u Republici Srpskoj/Bosni i Hercegovini koja bi mogla biti predmet izvršenja, kod toga da ZRSZ ne propisuje kao uslov za priznanje strane sudske odluke posjedovanje imovine u Republici Srpskoj/Bosni i Hercegovini.

Prema odredbi člana 101. stav 2. ZRSZ, u postupku priznanja i izvršenja inostrane sudske odluke, ocjena suda ograničena je na ispitivanje postojanja uslova iz člana 86. do 96. tog zakona (da li je odluka pravosnažna i izvršna, da li je protupredlagatelj učestvovao u postupku i da odluka nije u suprotnosti sa domaćim ustavnim uređenjem).

Odredbom člana 88. do 91. ZRSZ, propisani su uslovi pod kojima se neće odobriti priznanje strane sudske odluke.

Domaći sud odbiće priznanje strane sudske odluke, ako u povodu prigovora osobe protiv koje je ta odluka donesena, utvrdi da ta osoba nije mogla sudjelovati u postupku zbog nepravilnosti u postupku (član 88. stav 1. ZRSZ). U stavu 2. ovog člana, navedeni su razlozi zbog kojih će se osobito smatrati da osoba protiv koje je donesena strana odluka nije mogla sudjelovati u postupku (zbog toga što joj poziv, tužba ili rješenje kojim je započet postupak nije bilo lično dostavljeno, odnosno uopšte nije ni pokušana lična dostava, osim ako se na bilo koji način upustila u raspravu o glavnoj stvari u prvostepenom postupku).

U odredbi člana 88. stav 1. ZRSZ određena je negativna pretpostavka za priznanje strane sudske odluke, a u odredbi stava 2. navedeni su slučajevi u kojima se presumira da ta smetnja postoji.

Protivnik predlagača u odgovoru se ne poziva na smetnje propisane članom 88. do 91. ZRSZ.

Isticanje u odgovoru da je Okružni sud u Ljubljani (Okrožno sodišče V Ljubljana) donio rješenje broj St 4433/2015 od 27.1.2020. godine o otpisu obaveza protivnika predlagača kao stečajnog dužnika, a koji otpis se odnosi na sva potraživanja povjerilaca od stečajnog dužnika nastala do 4.11.2015. godine, osim za potraživanja iz člana 408. ZFPPIPP, i da sa pravosnažnošću tog rješenja prestaje pravo povjerioca da sudski ostvaruje pravo na naplatu potraživanja u dijelu u kome ono do pravosnažnosti nije plaćeno, izuzev potraživanja koja mogu da se naplate iz imovine stečajnog dužnika koja spada u stečajnu masu u postupku ličnog stečaja saglasno članu 410. ZFPPIPP, nema značaj smetnji propisanih članom 88. do 91. ZRSZ.

Institut ličnog stečaja u zakonodavstvu u Republici Srpskoj/Bosni i Hercegovini nije pravno regulisan.

Cijeneći sve navedeno, ovaj sud nalazi da žalba osnovano ukazuje da prvostepeni sud nije pravilno ocjenio relevantne činjenice vezane za priznanje strane sudske odluke, pa je time izveo i pogrešan zaključak da postoji smetnja za priznanje strane sudske odluke.

Sud u postupku priznanja treba cijeliti ispunjenost formalnih uslova, uz utvrđenje da li postoje smetnje iz člana 88. do 91. ZRSZ, a da li će predlagač moći prinudno naplatiti svoje potraživanje od protivnika predlagača, odnosno da li on ima imovinu u Republici Srpskoj/Bosni i Hercegovini iz koje bi se mogla ostvariti prinudna naplata, stvar je izvršnog postupka ukoliko do njega i dođe.

S obzirom da je došlo do preinačenja pobijane odluke, ovaj sud ima obavezu u smislu odredbe člana 397. stav 2. ZPP u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP, da odluči o troškovima cjelokupnog postupka.

Predlagač je troškove postupka obračunao pozivom na član 2. tarifni broj 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“, broj 68/05 – u daljem tekstu: AT), tj. za vrijednost od 10.001,00 KM do 20.000,00 KM = 240 bodova, polazeći od visine novčanog iznosa koji je dosuđen presudom čije se priznanje traži (6.060,69 Eura), što je pogrešno.

Naime, vrijednost troškova se ima obračunati prema članu 2. tarifni broj 3. „u svim drugim ovim Tar. br. neimenovanim postupcima ... 150 bodova“, pa s obzirom da je vrijednost boda 2,00 KM (član 14. stav 2. AT), slijedi da predlagaču za sastav prijedloga pripada osnovna naknada od 300,00 KM uvećana za 75,00 KM na ime paušalne nagrade po tarifnom broju 12. Pored ovog troška predlagaču pripada i naknada na ime sastava žalbe protiv prvostepenog rješenja u iznosu od 562,50 KM (150 bodova kao osnovna nagrada = 300,00 KM + 75 bodova na ime 50% uvećanja po tarifnom broju 2 = 150,00 KM + 25 % paušalne nagrade = 112,50 KM).

Predlagaču pripada i naknada na ime takse na prijedlog, takse na rješenje i takse na žalbu, koje prvostepeni sud obračunao pozivom na Tarifni broj 1. tačka 1. alineja 4) i tačka 13.

i tarifni broj 2. tačka 1. Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik RS“, broj 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 97/20) u pojedinačnim iznosima od po 500,00 KM, tj. u ukupnom iznosu od 1.500,00 KM.

Predlagaču se ne priznaje naknada u iznosu od 600,00 KM tražena na ime sastava podneska od 25.3.2022. godine kojim se izjasnio na odgovor protivnika predlagača, jer se ne radi o nužnom trošku za vođenje postupka, kao ni troškovi koji su obračunati prema članu 2. tarifni broj 2. AT, a prelaze iznos priznatih troškova po tarifnom broju 3. AT.

Dakle, temeljem odredbe člana 2. stav 2. u vezi sa odredbom člana 27. ZVP, uz primjenu navedenih odredbi AT i Zakona o sudskim taksama, na ime opravdanih i nužnih troškova postupka predlagaču je priznata naknada u iznosu od 2.437,50 KM.

Kako odluka čije se priznanje traži ispunjava zakonske uslove da se prizna i da u Bosni i Hercegovini/Republici Srpskoj proizvodi pravno dejstvo i ima izvršnost, u smislu odredbe člana 235. tačka 3. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP, žalbu predlagača valjalo je usvojiti, pobijano rješenje preinačiti i prijedlog usvojiti.

Predsjednica vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić